

DÉLMAGYARORSZÁG

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

77. évfolyam, 75. szám
1987. március 30., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Tudományos emlékülés Szegeden

Haladó ifjúsági mozgalmak



Schmidt Andrea felvétele

A tanácskozás résztvevőinek egy csoportja

Kétnapos ifjúságmozgalmat-történeti emlékülés fejeződött be szombaton Szegeden, amelyen számot adtak a 30 évvel ezelőtt zászlót bontó KISZ legfontosabb történelmi állomásairól. Az emlékülés résztvevőit Germáné Vastag Györgyi, a KISZ Csongrád Megyei Bizottságának első titkára köszöntötte.

Gönczi János, a KISZ Központi Bizottságának titkára a nyitó plenáris ülésen mondott: „Fontos számunkra, hogy egybegyűjtsük, rögzítsük azokat a múltbeli tényeket, amelyek tanulságul szolgálhatnak a manák. Döntéseink meghozatalánál ismerünk kell elődeink terveit, céljait, érzelmeit és elképzeléseit. Egy-egy hasonló társadalmi problémára — bármennyire csábító — nem lehet ugyanaz a válasz, mint tíz-husz vagy harminc évvel szolt.

Ezután szekcióülésekkel folytatódott a tanácskozás. Az úttörőmozgalmak történeti fórumának vezetője Tóth József, a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnökségének titkára volt. Bakacsiné Gulyás Mária az úttörőmozgalmak újjászervezése

Csongrád megyében 1957—60. Lovász József az úttörőmozgalmak történeti kutatás néhány elvi és metodikai kérdéséről szolt.

Gál Lajos, a Politikai Főiskola tanára a válság és újjászülés szekció vezetője volt, témájuk többek között az egyetem ifjúság válság időszakában az 1955—1956-os évben, melyet Micheller Magdolna dolgozott föl, a DISZ pártirányításáról Petrus György tartott előadást.

A KISZ megalakulásáról és kezdeti tevékenységéről hallhattak előadásokat a Horváth Lajos, az MSZMP Csongrád Megyei Bizottsága osztályvezetője által vezetett beszélgetéseken. A KISZ újjászervezése Csongrád megyében című előadást Bódi György tartotta. Szőlősi Erzsébet a KISZ tömegszervezetté válásának Csongrád megyei tapasztalatairól beszelt.

A mozgalmatörténeti kutatás néhány kérdése volt témája a negyedik fórumnak, melyet Svéd László, az MSZMP Párttörténeti Intézetének főmunkatársa vezetett. A résztvevők Kmettykó Lajos előadásában hallhat-

ták a tapasztalatokat, azokat, melyek az ifjúságmozgalmak, történetkutatása a politikai képzésben való felhasználásáról szoltak. E fontos téma propagandamunkájáról Varga Katalin beszelt.

A közel negyven előadás néhány kiemelt témája is bizonyítja az emlékülés jelentőségét. Érdekes színtörzsa volt az első nap programjának a Royal Irodalmi Kávéház rendkívüli estje, ahol Tandi Lajos újságíró, a Magyar Televízió körzeti stúdiójának helyettes főszerkesztője, az est házigazdája bemutatta a Haladó ifjúsági mozgalmak Csongrád megyében című, most megjelent kötetét, Feitl István, Gál Lajos, Olmosi Zoltán történetesek, Germáné Vastag Györgyi, Nagy József és Kmettykó Lajos segítségével.

A nagy érdeklődéssel fogadott kávéházi rendezvényen részt vettek a KISZ alapító és mai tagjai, ifjúságmozgalmi vezetők. A Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola irodalmi színpadának szereplői izgalmas szemelvényeket olvastak fel a megjelent kötet több mint egy évszázadot felölölő anyagából.

A jól szerkesztett műsor idézetéből, a kötet dokumentumaiból, az előadásokból kiderült, hogy az elhangzottak a mához szólnak. A tanulságok egyben a jövőnk is meghatározzák, és hogy a cél, a KISZ KB felhívása a magyar ifjúsághoz, ne csak jelszó maradjon!

A kétnapos emlékülés szombaton szekcióülésekkel folytatódott, majd záró plenáris üléssel fejeződött be.

Cz. J.

Tápé tornaterme

Szeptemberben használhatják

Aki most építkezik, vagy bolond, vagy belebolondul. Vagy annyi a pénze, hogy nem fér tőle. Sokat tapasztalt emberek szájából hallani ilyenféle szavakat, és aki csak egyszer is próbált tőle alá hozni valamit, képes igazat adni nekik. Csak hogy építeni akkor is kell, mert vele jár az étellel. Tápén most tornatermet épít az iskola. Az igazgatóról az első mondat hatbetűs szava biztosan nem mondható el, és talán a tizenkét betűs jóslat se válik be, pénze pedig főleg nincsen se neki, se a városnak annyi, amennyi kellene, mégis belevágott. Mert az élet követeli.

A legyintős emberek azt mondják rá, én is megvoltam tornaterem nélkül, mégis fölöttem, de szerencsére nagyon kevesen veszik át tőlük a hangot. A ma gyereke reggel elmegy az iskolába, és ott van estig, se a füzesbe nem kajtathat, se krumpit szedni nem mehet, az iskolának tehát gondoskodnia kell egészséges testi fejlődéséről is. Ebből a meggyőződésből azonban eddig csak egy bitumenes pályára futotta. Most jó az idő, most is ott folyik az óra, télen azonban, vagy ha esik, a folyosón tornáznak. Tessék csak elképzelni: bent az osztályban a farkasokat veri egymáshoz Toldi Miklós, a folyosón pedig bukfcenceznek a gyerekek. Közöttük csak egy ajtó a választó.

Hiába mondaná azonban száz torok is egyszerre, hogy a tornateremre pedig ha lasszthatatlan szükség van, ettől még a pénz nem szaporodik. Amikor a falu a területfejlesztési hozzájárulástól döntött, többek között a tornateremre adta a szavazatát. Kicsike pénz azonban, ami így összejön, a

tornaterem négy sarkából egyet is nehéz lenne fölrakni belőle. A csodálatos pénzszaporításnak azonban más módját még nem ismerjük, magunkra kell vállalnunk az építkezés zömét. Négy-százhat gyerek egészsége meg is ér ennyit. Most még csak egy arasznyin áll ki a földből, de szeptemberben már használni akarják a termet. Hogy ez megtörténhessen, július végén föltétlenül be kell fejezni minden munkát.

Körlevelet írt az iskola minden szülőnek, és segítségüket kérte. Visszaigazoló jegyzéket is mellékelte hozzá, jelölje meg mindenki, mi-ben tudna segíteni. Falat rakni vagy takarítani. Osztályonként csoportosította a válaszokat, hadd lássa, mire számíthat. Hamar kiderült, sokan vannak, akik egyik borítékba se férnek bele. Gyerekek már nem jár iskolába, vagy még nem, mégis jelentkezett. Azt hiszem, kevés van közöttük, aki csak a maga mozgásigényét akarja kielégíteni, arra inkább a kert való mostanában. Ertelmes célnál szokott előfordulni az ilyesmi.

*

Hozzáértő ember azonnal tudja, nagy baj lehet ebből. Mindenki beírja azt a napot, amikor szabadságra indul. A szabadságok ideje a nvár, addigra pedig már állnia kellene a teremnek. Kérte azt is az iskola, azt is jelezzék, amikor legalább egy nap szabadságot tudnának áldozni. Mozgósító levélnek mondja a másodikikat, és csak az kapta, aki az elsőre igent mondott. Három időpontot is megjelölhetett benne, van tehát miből választania. Csekket is bocsátott ki, hogy az is hozzájárulhasson, aki keze munkájával kevés hasznót hajtana, vagy aki-nek nagyobb áldozatot is megér gyermeke egészsége. Eddig nyocvanezer forint futott be a számlára. Volt, aki ötvenet fizetett, van, aki tizenkétezet.

Pénzből tehát a hozzájárulás egy részére és a 80 ezer forintra számíthatnak. Csak hogy a hozzájárulás évenként gyűlik össze, az építkezés pedig már folyik. A torony alatt megelőlegezték a szükséges összeget, és hatalmas mozgósításba kezdtek. A termet ugyanis nemcsak megépíteni kell, de be is rendezni szeptemberig. Jól jön ide a pecsétes segítség is.

*

A terv első változata szerint lapos tetős épület lett volna a tornaterem, de a lapos tetőben kevesen bíznak Tápén. Azt mondják, mindegyik beázik egyszer, és soha nem jelenti be két héttel előre, hogy be akar ázni. A legtöbb mindjárt az elején befele csorgatja az ég áldását. Igazodnak inkább a víz természetéhez, olyan tetőt raknak majd, amelyikről lefolyhat Belse-

je majdnem 290 négyzetméter, harmonikás válaszfalakra, meg egyéb területcsökkentőkre nem lesz szükség. A gigantomania mint-ha kezdene kiveszni belőlünk mostanában. Csak akkorába mernek belevágni, amekkorával a közös összefogás meg tud birkózni. Egyelőre szertárak se lesznek hozzá, öltözőnek és fürdőnek pedig a szeneskamrából átalakított épületet használják továbbra is. Földött átjáró, úgynevezett nyaktag köti majd össze a kettőt.

Gond persze, így is marad. Összesen négy iskola működik a faluban, és azt szeretnék, hogy minden gyerek lássa majd hasznát. Arra a délelőtti kevés, a mostani elképzelések szerint délután ötig pontos program szerint zajlana benne az élet. A gyerekek zöme napközibe jár, nem a tanítási óra nyúlna meg tehát vele, és nem is soknak kellene visszajönnie a délutáni tornára. Mindez persze még csak jóra törekvő igyekezet, menet közben biztosan igazítaniuk kell a menetrenden, az azonban biztos, hogy értékes időket nem adják oda egyesületeknek a termet. Nagyon komolyan gondolják, hogy a hatalmas igyekezet a gyerekeknek építi, ezt a lehetőséget furlanggal átjátszani tisztességtelen lenne. Azt szeretnék, ha valóban egészséges nemzedék nőne föl, az egyesületi sportolók csak utánuk következhetnek.

*

Korrekt tudósításból nem szokott hiányozni a várható teljes összeg se. Illene ideírunk, mennyibe kerül addig, amíg az első bukfcen-re föl nem sorakoznak benne a gyerekek. Aki mostani írásunkból akar kedvet kapni hasonló építésére — hiszen gyerecskén vagyunk ellátva még tornatermekkel —, és az összeget is tőlünk szeretné megtudni, annak nem lehetünk szolgálatára. Inognak és mozognak az árak, és velük együtt mozdul nyilván a társadalmi munka értéke is. Levegőbe beszélünk, ha jövedőlni akarnánk.

Akarmelyik oldalról nézzük is, Tápé tornatermet vállalati irányítással ugyan, de kalákában építi a falu népe. Számadás szokott készülni a végén, jelentésekbe is beíródik, hányan vitték el két kezük erejét és teljes lelkesedésüket, de a jelentések nem örök életűek. Én biztosan kitennek egy táblát a falra — akár agyagtábla lenne is —, és fölírnám rá mindenkinek a nevét. Akkor se gondolnám meg a dolgot, ha minden lakót rá kellene írnom. Becsülnünk kéne a jó munka emléket is!

Akadna talán valaki, aki a táblát is megcsinálna társadalmi munkában.

Horváth Dezső



TÁRSADALMI MUNKA FELSŐVÁROSON. Városszépítőkről adtunk hírt múlt heti, hétfői számunkban, Baktó és Petőfitelep lakói szorgoskodtak az elhanyagolt területeken. Március 28-án, szombaton, újabb társadalmi munkáról érkezett hír. A Felsőváros 2. számú pártalapszervezet mozgósította aktivistáit, akik — csatlakozva a „7 évtized — 7 óra” mozgalomhoz — saját lakóterületük szebb kialakításán fáradoztak. A Keresztöltés utca mentén hársfacsemeteket ültettek, a leendő park területén padokat helyeztek el, a régi füves területet rendbe hozták. Időközben megtudtuk, hogy ugyanebben az időben még sok helyen dolgoztak társadalmi munkások a város különböző pontjain. Felvételünk a felsővárosiakról készült.

Somogyi Károlyné

Építőanyag irányvonalak

A hét végén, szombaton és vasárnap, növekedett az áruforgalom a MÁV Szegedi Igazgatóságának több alföldi megyére kiterjedő munkaterületén.

Szombaton és vasárnap 160 vagon södert fogadtak a Bács, Békés és Csongrád megyei vállalatok, gazdaságok. A Szalkszentmártonból és Kiskunlacházáról érkezett építőanyag zömét irányvonalak szállították.

A MÁV is példát mutatott a jelenleg bőven rendelkezésre álló fuvarozási kapacitás kihasználásával. Az igazgatóság területén a hét végén 64 vagon zúzott követ raktak ki, amit a vasúti pályák felújításához

használnak fel. A zúzott kő alulról üríthető, könnyűszerrel kirakható, speciális kosikba érkezett.

Szállítottak még vasárnap műtrágyát és jelentős mennyiségű konzervárut, ez utóbbit exportra, zömében a Szovjetunióba, illetve az NDK-ba. Az Orosházi Üveggyár — a vasút egyik legjobb partnere — befőttesüvegeket és üdítőitalos palackokat küldött a megrendelő üzemeknek. A hét végén összesen 3 ezer 360 vonos áruszállítási forgalmat bonyolítottak le a MÁV Szegedi Igazgatóságának vasutasai, akiknek munkáját jól segítették a Kunság, a Körös és a Tisza Volán dolgozói